

a) At vi, Pacific Kreds af Den for. d. ev.-luth. Kirke, erklærer os herved loyale over for vort adoptive Fædreland, vi vil staa last og bryst med det i en sund og sand Patriotisme; men vi anser det som en Nødvendighed for denne Loyalitet, at vi — ved Siden af det engelske Sprog — fremdeles benytter det danske i vor Kirke, for at være i Stand til at møde vort Folks aandelige og intellektuelle Krav og derigennem tilføre vort Land, de Forenede Stater, det bedste vi fik med som Arv fra Danmark, som en Indsats i den velsignede Udvikling, som vi haaber maa fortsætte i det frie, elskede Amerika.

b) Vi beklager i højeste Grad den Stilling, mange i vort Samfund har taget til Sprogspørgsmaalet, som fremgaar af ret mange Artikler i „Danskere“, idet vi herved erklærer, at saa vidt vi kan se, saa er vor berettede Særstilling som Kirkesamfund dødsdømt, hvis vi paa dette Tidspunkt kaster vort danske Sprog over Bord eller fremskynder en forhastet Englisering af vort kirkelige Arbejde,*) der uden Tvivl vil blive et uberegneligt Tab baade for vor Kirke, vort Folk og vort Land.

c) Vi kan ikke andet end beklage Artiklerne i „Danskere“ fra flere af Samfundets ledende Mænd i denne Sag.**)

Vor Kredsmission havde en fremskudt Plads under vore Forhandlinger og optog megen Tid; men vor Kreds er uden Tvivl ogsaa den indenfor den for Kirke, der har den største Missionsmark, saa, havde vi bare Mænd og Midler, kunde vi nu paa staaende Fod ansætte to Arbejdere paa Pladser, hvor der bor i Hundredevis af vore Landsmænd.

Pastor Engholm har opsagt sin Gerning som Missionspræst og det blev henlagt til Kredsstyrelsen at kalde en ny Mand til denne Post saa snart som muligt.

Kredsen udtalte sin Glæde over den Offervillighed, der har været lagt for Dagen baade overfor Kredsmissionen, Samfundets Arbejde og Pensionskassen.

I Fresno. — Pastor E. S. Rosenbergs Kald — gaar Arbejdet godt fremad, og der er Haab om, at den lille Flok der snart kan tage et større Løft til Præstens Underhold; derved lettes Byrden for Kredskassen og sætter os i Stand til at naa ud til andre

*) Mener Pacific Kredens Styrelse mon at kunne bevise, at nogen i Danskerens Spalter har tilraadet at „kaste vort danske Sprog over Bord“ og „fremskyndet en forhastet Englisering af vort kirkelige Arbejde“. Vi mener, den ikke kan og tilbageviser Sigtelsen derfor. Redaktionen har Bladet konsekvent hævdet, at Sproget skal tjene Guds Riges og vor Kirkes Sag, saa Modersmaalet bruges hvor og saa længe det tjener denne Sag bedst, og Landets Sprog, hvor det tjener samme Sag bedst, og det bør afgøres lokalt. „Lær Engelsk saa hurtigt som muligt og bevar Modersmaalet saa længe som muligt“ har været vort Raad.

Naar her udtales Beklagelse over „Artiklerne i „Danskere“ fra flere af Samfundets ledende Mænd i denne Sag,“ saa rammer man ingen og alligevel i Virkeligheden alle, som har taget Del i denne Drøftelse, og som Læserne maatte anse for „ledende Mænd i Samfundet.“

Sligt kan vi ikke lade gaa upaatakt; thi vi skylder vore Bidragsydere Beskyttelse mod saadanne Angreb. Lad os faa at vide, hvad det er, man beklager sig over. — Men hvorfor tager man ikke hellere Ordet og hjælper til at klare den vanskelige Sag, som vi jo slet ikke kan komme uden om men skal igennem! Bladets Spalter har jo været aabne saa vel for Folk i Pacific Kreds som for andre. En saglig Drøftelse vil gavne Sagen langt mere end alle Beklagelser over hvad andre siger og skriver. — Red.

Steder. I Winton har Past. M. C. J. Engholm organiseret en lille Menighed.

Over disse Lyspunkter paa Missionsmarken udtalte Kredsen sin Glæde og Tak til Herren. I Henhold til Kredsforsamlingens Indberetning bestemmer Kredsen, at for saadanne Menigheders Vedkommende, som er selvhjælpende men dog ikke er i Stand til at yde ordentlig til en Præstefamilies Underhold, anser Kredsen det som god Mission, at der af Kredskassen gennem Styrelsen saa vidt muligt ydes nødvendig Hjælp.

Kredsen tilskynder Menighederne til at forhøje Præstelønnen, hvor det ikke allerede er sket i Betragtning af de høje Priser paa Livsfornödenheder.

Ungdomssagen blev skænket megen Opmærksomhed i Aar. De unge havde en hel Dag til deres Raadighed; men den blev ikke brugt til Udflugt eller „Sport“, nej, vi var sammen i Herrens Hus og glædede os ved Guds Ord fra Kl. 10 Formiddag til Kl. 10 Aften, selvfølgelig delte i 3 Sessioner paa 1½ a 2 Timer hver, med Fristunder og Maaltider ind imellem. Møderne den Dag ledes af Ungdomsforbundets Formand, Pastor A. J. Hansen. Om Formiddagen blev der prædikeret over „Kristus og Ungdommen“ om Eftermiddagen drøftedes Emnet „Ungdomsforbundets Betydning,“ og om Aftenen to Prædikener henholdsvis over Emnerne „Ungdommen velsignet“ og „Ungdommen til Velsignelse“. Det var en velsignet Dag, men derom vil selvfølgelig de unges Sekretær skrive.

Kredsen udtalte sin Glæde over Ungdomsforbundets Arbejde i det forløbne Aar.

Kredsen tilraader, at det nuværende U. F. i Fresno, Co. udvides til et Kreds Ungdomsforbund.

Der valgtes en Komite til at udarbejde Regler for et saadant Kreds Ungdomsforbund og denne Kom. skulde tillige fremkomme med Udkast til Regler for Lokalforeninger, som disse kunde benytte, om man saa ønskede.

Endvidere henlagdes det til Kom. at tage under Overvejelse og fremkomme med Forslag til en Lignings Ordning for Delegationernes Rejser til Forbundets Møder.

Kredsen og Menighedens Emner, som forelaa til Drøftelse, behandlede vi Fredag Formiddag og Søndag Eftermiddag.

Kredsen Emne: „Ske din Villie som i Himlen saa og paa Jorden“ blev indledt af Pastor N. Hansen. Indledningen var fyldig og god, og den korte Tid, der var tilbage af Sessionen, blev vel benyttet til Drøftelse, livlig og opbyggende.

Menighedens Emne: Aab. 3, 14—22, blev indledt af Pastor A. S. Nielsen, og vi fik en rig velsignet Søndag Eftermiddag under Behandling af dette Skriftafsnit.

Baade Onsdag, Torsdag og Fredag Aften havde vi Prædiken af to af Præsterne, dog Fredag Aften maatte vi nøjes med en, da vore Forhandlinger optog saa meget af Tiden. Pastor P. J. Østergaard gav os den Aften en kort og klar Prædiken over Ordet: „Ikke at jeg har allerede grebet det.“

Vor Kredsformand, Pastor A. Jensen, som har tjent Kredsen i 14 Aar, har af Helbreds Hensyn maattet frasige sig Formandsposten; i denne Anledning toges følgende Beslutning: Kredsen udtaler sin hjertelige Tak til Pastor A. H. Jensen for trofast og opofrende Arbejde udført af ham i Pacific Kredens i de svundne 14 Aar, han har været Formand.

Til Kredsformand valgtes Pastor O. R. Olsen. Til Kasserer genvalgtes Mr. C. Pilegaard.

„Kredsen udtaler sin Tak til de to „Pella“ Menigheder i Del Rey og Selma for udvist Gæstfrihed under Mødet.“

Søndagen var en stor Højtidsdag. Allerede Kl. 10 var Kirken

fyldt til Trængsel. Pastor K. M. Hansen holdt Skriftetale, og Pastor P. P. Thoreby prædikede til Højmesse. En stor Skare gik til Herrens Bord og et Offer til Missionen lagdes paa Herrens Alter.

Saa en dejlig Eftermiddag og om Aftenen Slutningsmøde.

I hele fem Dage havde vi været sammen; travlt beskæftigede med at høre Livets Ord eller drøfte og forhandle om Arbejdet i Vingaarden. Hvilken Naade at faa Lov at være med! Klokken blev 10. Folk syntes ikke at haste med at komme ud af Kirken, men Kl. 11 gik Toget, og flere af os Præster skulde tiltræde Hjemrejsen, saa vi maatte bryde op, sige Farvel og saa afsted.

Et dejligt Møde havde vi haft, og vi siger de to „Tvilling søstre“ Pella Menigheder og deres Præstefolk Tak for alt, vi nød hos dem under Kredsmodet.

„Ere være Gud for alt! Herrens Velsignelse være over os!“

Kreds Skrifer.

Fra Missions- og Ungdomsmødet i Omaha, Nebr.

A. J. Dahm. (Slutning.)

Lørdag Eftermiddag den 5. April, Kl. 3 begyndte det egentlige Ungdomsmøde i „basementet“ i Pella Kirke med Afsyngelse af 399 i „Sangeren“ og Bøn af Pastor L. Jensen, Ruskin, Nebr., hvorpaa han holdt en lille Tale over Ordene Matt. 5, 14: „I ere Verdens Lys.“ Jesus siger, at vi er det, naar vi er hans Disciple. Han siger ikke, at vi er Verdens Lampe. En Lampe er at ligne ved Navnkristendom. Den kan læmpes efter Omstændigheder, ligesom Navnkristendommen plejer. Naar Lampen skrues ned, saa osrer den og fordærver Luften. Saadan er det med Navnkristendommen: den drejer Kappen efter Vinden, og det fordærver Luften. Naar Navnkristendommen vil vise sig for andre, saa fordærver den ogsaa Luften.

En vis Mand var saa dygtig til at lære fra sig i Søndagsskolen, og han var venlig og tiltrækkende der; men han var gnaven og fortrædelig hjemme. Han var ikke Verdens Lys. Han var en osende Lampe.

Lysen brænder ligedan hele Tiden til det er brændt op eller fortæret. Saaledes gaar det i en sand Kristens Liv. Det bruges i Sandhedens og Retfærdighedens Tjeneste, i Herrens Tjeneste.

Kan bare de unge i Sandhed faa Kristus ind i deres Hjerter, saa bliver de Verdens Lys.

Efter at have sunget Nr. 171 i „Sangeren“ talte Militærkaptein James Petersen, der er hjemkommen fra Frankrig og nu er ansat ved Fort Crook ved Omaha, Nebr. Han sagde, at i vor Tid saa vel som til enhver Tid gælder det især om at vi skal være os Gud bekendt. Vi skal have ham i Hjertet og bekende hans Navn. Sætter vi vort Lys under en Skæppe, saa kan det ikke brænde, det gaar ud, vi mister selv den kristelige Tros Lys. En Officer, som han rejste sammen med over Atlanterhavet, sagde til ham derude, at han (Officeren) før havde været et omvendt Menneske, men at han nu var uvis og svævende som Havets Bølger. Kun vidste han, at der er en ond og en god Magt i Verden.

Mange plejer at spørge om, hvilken Magt Kristendommen har blandt Soldaterne.

I Frankrig, der er et frygteligt umoralsk Land, føler Soldaterne Trang til at have Kristendommen forkyndt for sig. Der er der ogsaa Lejlighed til at se, hvilken Magt Kristendommen er i en Soldats Hjerter. De, der var Kristne, var de bedste Soldater.

Oftentimes Pastor Petersen talte om at elske Jesus og udtalte Ønske om, at de unge fra Fremont, fra Blair og fra andre Steder kunde blive troende Mennesker.

Om Søndagen for Gudstjenesten talte Pastor L. Jensen til

Da de en Dag her i Amerika fik at vide, at de Dagen efter vilde være ude paa Havet for at rejse til Frankrig, havde Pastor Petersen en meget opmærksom Tilhørsrørelse ved Gudstjenesten paa Landjorden før de gik om Bord.

En Soldat døde paa Overreisen til Frankrig. Han skulde som Lig tages med tilbage til Amerika. Soldaterne vilde have en Mindegudstjeneste holdt over ham.

De Soldater, der gik paa de daarlige Steder i Frankrig, var dem, der ingen Kristendom havde med sig fra Amerika.

Man sang 343 i „Sangeren“, hvorefter Pastor Berthelsen talte om at faa et Forbud i Stand mellem de unge paa de forskellige Steder i Nebraska Kreds.

De unge i Pella Menighed i Omaha hjælper godt til med Arbejdet for det godes Fremgang. Men vi er kommen frem til en Tid, da de unge vil tages Hensyn til. I gammel Tid tog man ikke saadan Hensyn til de unge, og der gjordes heller ikke Fordring derpaa.

Lørdag Aften talte Pastor A. Th. Schultz efter Afsyngelse af Salmen 107 over Kap. 4, 7—16 i Efeserbrevet. Paulus, der selv var romersk Borger, vidste jo

Besked om, hvordan Romerstaten sendte Soldater ud til at stride mod dem, der angreb Romerrikets Landomraade. Soldaterne havde jo en Overanfører med sig. Naar Sejren var vunden, og Sejerherren kom hjem, saa holdt man vældige Fester, Triumftog, til Ære for ham. Han havde da Fangere med sig fra de Folk, han havde besejret, for at vise dem frem ved Festerne. Han ledte saa Gaver ud til fattige Mennesker.

Paulus bruger dette som Billede paa Guds Riges Historie.

Djævelen, Guds og Menneskenes Fjende har gjort de forfærdeligste Ulykker her paa Jorden. Jesus Kristus er Sejerherren over ham og har taget Fangere fra ham og har givet Gaver til Menneskene.

Verdens Elendighed før Kristi Komme kender vi alt for lidt til. Vi fatter ikke hvor gruppevækkende den var.

Naar Mennesker lever uden Gud, saa kaster de sig ind i af Slags Synd for at finde Nydelse. Toget man Guds Navn ud af Verden i Dag, hvordan vilde det saa gaa? Ilde, saare ilde!

At dø og ikke vide, hvor Sjælen skal hen, er mere end gruppevækkende.

Af det, som Missionærer kan fortælle os, ser vi, at Hedenskabet Elendighed er saa frygtelig, at vort Begreb derom kun er saare svagt.

De Fangere, som Jesus tog fra Djævelen, bandt han til sig med Kærlighedens Baand og gjorde dem til sine Tjenere. Apostlerne var Jesu Fangere, hvilken Lykke! Hvor blev disse Mennesker betydningsfulde! Saa har der siden disse Øjen- og Ørevidner til Jesu Gerninger og Ord været andre store Redskaber i Guds Haand til Menneskers Vejledning til Frelse. Tank paa Augustin, paa Luther, John Bunyan og mange flere. Er vi troende Mennesker, saa ligner vi Jesus; men vi skal vokse op til at ligne ham mere og mere, og Gud vil da give os Gaver til at passe i hans Tjeneste. Ved Guds Aands Ledelse gennem Guds Ord virker der da dybere og dybere Syndserkendelse i os, saa vi bedre og bedre ser vor Ufuldkomlighed og den Fare, vi er i her i Verden. Paulus vidste, at han som selv prædikede for andre, behøvede at vogte sig vel, saa han ikke skulde gaa fortabt. Vi behøver efter Jesu Ord at forarbejde vor Sjæls Saliggørelse med Frygt og Bæven, saa vi ikke skal gaa fortabt.

Pastor M. Th. Jensen sagde derefter nogle Ord om at elske Jesus og udtalte Ønske om, at de unge fra Fremont, fra Blair og fra andre Steder kunde blive troende Mennesker.

Om Søndagen for Gudstjenesten talte Pastor L. Jensen til

Søndagsskolebørnene over Orde i Rom. 12, 11: „Tjen Herren“, og i 1 Pet. 4, 10: „Tjen hverandre!“ Det var passende og praktiske Lærdomme, der blev sagt i Anledning af disse Ord.

Efter Afsyngelsen af Vers 1—3 i Salme 365 holdt Pastor

C. H. Schmidt Skriftetale over Joh. 13, 1—20. Idet Jesus vaskede sine Disciples Fødder, mindede han dem om Syndens Urenhed, som de var saa beheftede med. Han, den allerstørste, der har været her paa Jorden, nedlod sig til at udføre den Gerning, som kun en ringe og uanselig Tjener plejer at gøre. Han lærte dem derved at tjene Mennesker, og han styrkede dem til Kampen, der ventede dem i Fremtiden. Han lærte dem Ydmyghed. Først da Peter hørte om, at han ingen Del havde i Jesus uden at blive renset af ham, vilde han have Jesus til at vaske sine Fødder, men da vilde han ogsaa have baade Hænder og Hoved vasket af ham. Vi trænger alle til en fuldkommen Renselse af Jesus og til at styrkes af ham. Kender vi vor Trang til Frelse og føler i Ydmyghed vor Afmagt, saa faar vi Styrke til vor Vandring paa Himmelvejen ved at nyde Herrens Nader.

Pastor L. Jensen prædikede til Højmesse over anden Tekstrække af Dagens Epistel (1. Kor. 1, 21—31). Han sagde, at i vor Tid vil man have nyt alle Vegne. Alt skal være moderne. Man vil heller ikke, at Guds Ord skal forkyndes som før, selv om det passer bestemt med Bibelens Lære. Paulus har forudsagt, at saadanne Tider vilde komme, og de har været flere Gange før. Men vi kan ikke blive frelste ved andet, end ved at gaa den Vej, som Paulus og de øvrige bibelske Skrifteforfattere har lært. Præster skal gaa foran i at pege paa Jesus som det Guds Lam, der bærer al Verdens Synder.

Om Eftermiddagen talte Pastor M. Th. Jensen om at bygge paa den rette Grundvold, som er lagt, Jesus Kristus, og om at enhver maa se til, hvorledes han bygger. Vi er ansvarlige for, om vi misbruger vort Legemeskræfter i Syndens Tjeneste. Gør vi dette, da vil vi blive straffede derfor. Hvordan bærer vi os ad i vore Hjem? Hvordan bruger vi vor Fritid? Hvad Selskab søger du? Hvad Slags Bøger og Blade læser du?

Pastor A. Th. Schultz sagde noget om Nødvendigheden af at tage de gode Formaninger til Hjerterte.

Pastor L. Jensen bragte en Hilsen med Rom. 10, 9—11 fra de unge i Ruskin, Nebr.

Pastor M. Th. Jensen oplæste nogle Regler, der var udarbejdede i den Hensigt at blive vedtaget siden for at være Regler for Fællesforbund for de unge i Nebraska Kreds.

Søndag Aften prædikede Pastor V. Jensen fra den anden danske Kirke i Omaha, den, der tilhører det andet danske Kirkesamfund.

Han oplæste et Stykke af Lidelseshistorien med Jesu Ord paa Korset i samt noget af den 42 Salme i Bibelen. Han mindede om, at Jesus er baade Gud og Menneske i een Person, og at han led de samme Smarter paa Legemet, som et almindeligt Menneske vilde have lidt ved at lide Korsdøden; men paa Sjælen led han ganske anderledes, end nogen af os Mennesker kan lide. Man tænker paa Jesu legemlige Lidelser, og dette bør vi ikke glemme; men vi bør tænke langt mere paa Jesu sjælelige Lidelser, end vi gør. I Jesu fjerde Ord er den allerhøjeste Grad af Jesu sjælelige Lidelse udtrykt. Ingen, slet ingen af os kan fatte, hvad Jesus led paa Sjælen, da han paa Korset var afskaaret fra al Forbindelse med Gud. Da smagte han Helvedes Lidelse paa Sjælen til Fulde. Lad os leve saaledes, at vi maa undgaa at komme til at smage denne. Det var for vor Skyld, at Jesus led. Intet Under, at Jorden formørkedes ved Jesu Død! Det var

Guds Søn, der døde for os. Det var som der staar i Salmen:

„For min Skyld du i Mulm og Nat

Dig følte saa af Gud forladt, At aldrig jeg forlades skal I Dødens dybe Skyggers Dal.“

Pastor L. Jensen sagde derpaa nogle Ord til Afsked, og Pastor C. H. Schmidt sagde Tak for Samværet under Mødet. Han syntes godt om Sangen i Pella Menighed. Han mindede om, at Martin Luther opfordrede til at gøre flittigt Brug af Sangen til Herrens Pris og han bad de unge om at komme helt over paa Herrens Side.

Pastor Berthelsen takkede Mødets Gæster for Samværet og mente, at vi havde haft et rigtig godt Møde. Heri er jeg enig med ham. Mødet var meget godt, hvad Ordets Forkyndelse angaar. Ordet vender ikke tomt tilbage. Gid Tilhørerne maa have modtaget det saaledes, at det i Sandhed bliver Vejledning for dem til Salighed.

TIL DANMARK med den direkte Scandinavian American Line Store, bekvemme Passage-rerdampere afgaar fra New York som følger: United States .. April 24 Hellig Olav ... Maj 10 Frederik VIII ... Maj 24 United States Juni 10 Godt beliggende Kahytter paa ovennævnte Dampere staar til Passagerernes Raadighed ved at henvende sig til nærmest boende Agent for Scandinavian American Line eller tilskriv Hovedkontoret 117 NO. DEARBORN ST. Chicago.

Jubilæumsfest. Den danske luth. Menighed i Oshkosh, Wis., agter at holde 50 Aars Jubilæumsfest i Dagene 8—11 Maj, hvortil alle fra fjern og nær kærligt indbydes. Alle tilreisende bedes melde deres Komme senest 1. Maj til A. Nielsen, 325 Jeffers Ave. eller Geo. Thompson, 249 Grant St., Oshkosh, Wis.

Farme til Salg. Jeg har for Salg baade opbyggede Farme og Prairie Land. Simeon Nielsen, Box 31, Mc Cabe, Mont.

Husholderske søges, Hjem i Byen. Mads G. Hansen, Blair, Nebr.

OPDYRKEDE FARMER. Vi har adskillige gode, beliggende i norske og svenske Settlementer, nær lutherske og Missionskirker samt Skoler Syd for denne By. Priserne er rigtige og Betingelserne meget rimelige. Hvis interesseret, skriv til Moore & Reinke, Balaton, Minn.

Mayer HONORBILT SKO For hele Familien For Mode, Pasning og Brug køb Spørg Kjøbmanden efter Mayer Sko. Se efter Handelsmærket paa Saalen. P. MAVER BOOT & SHOE CO., Milwaukee, Wis. HONORBILT